

Határozatok Tára

NILS WAHL
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2018. július 25.¹

C-138/17. P. és C-146/17. P. sz. egyesített ügyek

**Európai Unió, képviseli az Európai Unió Bírósága
kontra
Gascogne Sack Deutschland GmbH
Gascogne (C-138/17 P)
és
Gascogne Sack Deutschland GmbH
Gascogne
kontra**

Európai Unió, képviseli az Európai Unió Bírósága (C-146/17 P)

„Fellebbezés – Szerződésen kívüli felelősség – Az eljárások észszerű időtartama – Az észszerű időn belüli határozathozatalra vonatkozó kötelezettség – Vagyoni kár – Bankgarancia-költségek – Okozati összefüggés – Nem vagyoni kár”

1. Milyen fajta károkat kell jóvátennie az Európai Uniónak az EUMSZ 340. cikk alapján azon magánszemélyek számára, akiknek az Európai Unió Bírósága megsérti azon jogát, hogy ügyükben észszerű időn belül határozatot hozzanak? Konkrétabban, milyen körülmények között ítélt meg kártérítés az állítólagos túlzott késedelem okozta kár miatt?

2. Lényegében ezek a fő kérdések merültek fel az Európai Unió Bírósága által képviselt Európai Unió,² valamint a Gascogne Sack Deutschland GmbH és a Gascogne által a Törvényszék 2017. január 10-i Gascogne Sack Deutschland GmbH és Gascogne kontra Európai Unió ítélete (T-577/14; a továbbiakban: megtámadott ítélet)³ ellen benyújtott fellebbezésben, amelyben a Törvényszék az említett társaságok számára kártérítésként bizonyos összegeket ítélt meg az őket annak következtében ért vagyoni és nem vagyoni kár miatt, hogy a 2011. november 16-i Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet (T-72/06)⁴ és a 2011. november 16-i Sachsa Verpackung kontra Bizottság ítélet (T-79/06)⁵ alapjául szolgáló ügyben sérült az észszerű időn belüli határozathozatalra vonatkozó kötelezettség.

¹ Eredeti nyelv: angol.

² Az egyszerűség kedvéért a továbbiakban: Európai Unió.

³ EU:T:2017:1.

⁴ Nem tették közzé, EU:T:2011:671.

⁵ Nem tették közzé, EU:T:2011:674.

3. Nagyrészt hasonló kérdések merültek fel a Törvényszék két ítéletével szembeni négy másik fellebbezésben – amelyek közül kettőt az Európai Unió, kettőt pedig más társaságok nyújtottak be –, amely ítéletekben a Törvényszék kártérítést ítélt meg az említett társaságok által az észszerű időn belüli határozathozatal kötelezettségének megsértése miatt elszenvedett vagyoni és nem vagyoni kár miatt. Az említett eljárásokban is ma ismertetem indítványaimat.⁶ A jelen indítványt ezért a hivatkozott indítványokkal együtt kell értelmezni.

I. Az eljárás előzményei

4. 2006. február 23-án benyújtott keresetlevelében egyrészt a Sachsa Verpackung GmbH, később Gascogne Sack Deutschland GmbH, másrészt pedig a Groupe Gascogne SA, később Gascogne, a (jelenlegi) EUMSZ 263. cikk alapján külön-külön keresetet indított az [EUMSZ 101. cikk] alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.354 – „ipari zsákok”-ügy) 2005. november 30-án hozott C(2005) 4634 bizottsági határozat (a továbbiakban: C(2005) 4634 határozat) ellen.⁷

5. Az említett keresetet a Törvényszék 2011. november 16-i ítéletével elutasította.⁸ A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne fellebbezést nyújtott be a Törvényszék ítéletével szemben. A Bíróság 2013. november 26-i ítéleteivel⁹ a fellebbezéseket elutasította. Ugyanakkor ítéleteiben a Bíróság megállapította, hogy „a Törvényszék előtti eljárás teljes időtartama – amely majdnem 5 év és 9 hónap volt – nem [volt] igazolható a [...] jogvita alapját képező ügy egyetlen sajátos körülményével sem”.¹⁰

II. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

6. 2014. augusztus 4-én benyújtott keresetlevelében a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne keresetet indított az EUMSZ 268. cikk alapján az Európai Unióval szemben a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben hozott 2011. november 16-i ítéletekhez vezető Törvényszék előtti eljárás hossza miatt állítólag őt ért kár megtérítéséért. A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne lényegében azt kérte a Törvényszéktől, hogy kötelezze az Európai Uniót a következő összegek megfizetésére: i. 1 193 467 euró az azon további törvényes kamatok megfizetése következtében keletkezett veszteségek címén, amelyeket a Bizottság által kiszabott szankció névértéke után az észszerű időn túl számítottak fel; ii. 187 571 euró a bankgarancia észszerű időn túli további fizetése következtében keletkezett veszteségek címén; iii. 2 000 000 euró „a bizonytalanság miatti aggodalmakból” eredően elmaradt haszon vagy bekövetkezett veszteségek címén; iv. „legalább” 500 000 euró nem vagyoni kár címén. A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne emellett azt is kérte, hogy az említett összegek után a kereset benyújtásának időpontjától kezdődően az Európai Központi Bank (EKB) által a fő refinanszírozási műveleteire alkalmazott kamatlábat két százalékponttal meghaladó mértékű kompenzációs és késedelmi kamatot is ítéljenek meg neki.

7. A megtámadott ítélettel a Törvényszék kötelezte az Európai Uniót, hogy az észszerű időn belüli határozathozatalnak a 2011. november 16-i T-72/06 és T-79/06. sz. ítéletek alapjául szolgáló ügyben való elmulasztása miatt a Gascogne-t ért vagyoni kár címén 47 064,33 euró kártérítést fizessen e társaságnak. A Törvényszék továbbá úgy határozott, hogy a kártérítés 2014. augusztus 4-től az ítélet kihirdetésének napjáig az Eurostat (az Európai Unió Statisztikai Hivatala) által e társaság székhelye

6 Európai Unió kontra Kendrion ügy, C-150/17 P; Európai Unió kontra ASPLA és Armando Álvarez, valamint ASPLA és Armando Álvarez kontra Európai Unió egyesített ügyek, C-174/17 P és C-222/17 P.

7 A fenti 6. lábjegyzetben említett ügyek szintén olyan vállalatok által indított eljárásokra vonatkoznak, amelyek a C(2005) 4634 határozat címzettjei voltak.

8 2011. november 16-i Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet, T-72/06, nem tették közzé, EU:T:2011:671; 2011. november 16-i Sachsa Verpackung kontra Bizottság ítélet, T-79/06, nem tették közzé, EU:T:2011:674.

9 2013. november 26-i Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítélet, C-40/12 P, EU:C:2013:768; 2013. november 26-i Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet, C-58/12 P, EU:C:2013:770.

10 Lásd: az előző lábjegyzetben hivatkozott ítéletek 97., illetve 91. pontját.

szerinti tagállamban az érintett időszakra vonatkozóan megállapított éves inflációs rátának megfelelő kompenzációs kamatokkal növelendő. A Törvényszék továbbá kötelezte az Európai Uniót, hogy fizessen a Gascogne Sack Deutschlandnak és a Gascogne-nak külön-külön 5000 euró kártérítést az észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztása miatt e társaságokat ért nem vagyoni kár címén. A vagyoni és a nem vagyoni kártérítés után az ítélet kihirdetésének napjától kezdve a teljes megfizetésig késedelmi kamatot kellett fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Bank (EKB) által a fő refinanszírozási műveleteire vonatkozóan megállapított, két százalékponttal növelt kamatláb. A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasította.

8. A költségeket illetően a Törvényszék: i. az Európai Unió Bírósága által képviselt Uniót kötelezte saját költségein túl a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne részéről a 2015. február 2-i Gascogne Sack Deutschland és Gascogne kontra Európai Unió végzés, T-577/14, alapjául szolgáló elfogadhatatlansági kifogással összefüggésben felmerült költségek viselésére;¹¹ ii. egyrészt a Gascogne Sack Deutschlandot és a Gascogne-t, másrészt pedig az Európai Uniót kötelezte az ítélet alapjául szolgáló keresettel összefüggésben felmerült saját költségei viselésére; valamint iii. az Európai Bizottságot kötelezte a saját költségei viselésére.

III. A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

9. 2017. március 17-i fellebbezésében az Európai Unió azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet rendelkező részének 1) pontját;
- mint megalapozatlant utasítsa el a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által első fokon benyújtott, a bankgarancia észszerű időn túli további fizetése miatt állítólagosan elszenvedett veszteségek címén fizetendő 187 571 euró összegű kártérítés iránti kérelmet;
- a Gascogne Sack Deutschlandot és a Gascogne-t kötelezze a költségek viselésére.

10. A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezést;
- kötelezze az Európai Uniót a költségek viselésére.

11. 2017. március 22-i fellebbezésében a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne azt kéri, hogy a Bíróság:

- részben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, amelyben a Törvényszék amellet, hogy elismerte az észszerű időn belüli határozathozatalnak a 2011. november 16-i T-72/06 és T-79/06. sz. ítélet alapjául szolgáló ügyben való elmulasztását és a felperest az „észszerű időre” vonatkozó kötelezettség megszégése következtében ért vagyoni és nem vagyoni kár fennállását, az Európai Uniót a kár utáni nem megfelelő és nem teljes kártérítésre kötelezte;
- az első fokon benyújtott kérelmüknek megfelelően, korlátlan felülvizsgálati jogkörében hozzon eljárást befejező ítéletet a fellebbezőket ért vagyoni és nem vagyoni kár pénzbeli kártérítése tárgyában;
- az Európai Uniót kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

¹¹ Nem tették közzé, EU:T:2015:80.

12. Az Európai Unió azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezést;
- a Gascogne Sack Deutschlandot és a Gascogne-t kötelezze a költségek viselésére.

13. A C-138/17 P. sz. ügyben folytatott eljárás során a Bíróság az Európai Bizottságnak engedélyezte az Európai Unió kérelmeinek támogatása végett történő beavatkozást.

14. Az első tanács elnöke 2018. április 17-i határozatával az indítvány és az ítélethozatal céljából egyesítette a C-138/17. P. sz. és a C-146/17. P. sz. ügyeket.

IV. A fellebbezési jogalapok értékelése

A. Előzetes megjegyzések

15. A C-138/17. P. sz. ügyre vonatkozó keresetlevelében az Európai Unió három jogalapot terjeszt elő: Első és második jogalapjában az Európai Unió arra hivatkozik, hogy a Törvényszék az „okozati összefüggés” és a „kár” fogalmának értelmezésekor tévesen alkalmazta a jogot. Harmadik fellebbezési jogalapjában az Európai Unió arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a vagyoni kár bekövetkezése időszakának meghatározásakor tévesen alkalmazta a jogot, valamint megsértette az indokolási kötelezettséget. A Bizottság lényegében egyetért az Európai Unióval.

16. A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne szerint az Európai Unió fellebbezését részben mint elfogadhatatlant (második fellebbezési jogalap), részben mint megalapozatlant (első és harmadik jogalap) el kell utasítani.

17. A C-146/17. P. sz. ügyre vonatkozó keresetlevelében a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne hét fellebbezési jogalapot terjeszt elő. Első fellebbezési jogalapjukkal azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a „*non ultra petita*” elvet, amikor nem ítelt meg jóvátételt a 2011. május 30. előtt keletkezett vagyoni kár után. Második fellebbezési jogalapjában a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne azt állítja, hogy a megtámadott ítélete ellentmondásos indokolást tartalmaz a következők vonatkozásában: i. azon időszak kiszámítása, amennyivel az eljárás észszerű időtartamát túllépték; ii. az az időszak, amelyre tekintettel a vagyoni kártérítést megítélte. Harmadik fellebbezési jogalapjában a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a védelemhez való jogukat, amikor a vagyoni kár kiszámítására az általuk javasolttól eltérő módszert alkalmazott. A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne negyedik, ötödik, hatodik és hetedik jogalapja egyaránt a Törvényszéknek az állítólagos nem vagyoni kárukra vonatkozó megállapításaira vonatkozik. Lényegében azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azzal az indokkal utasította el a „legalább” 500 000 euró összegű kártérítés megítélésére vonatkozó kérelmüket, hogy megítélése esetén egy ilyen kártérítés azzal a hatással járna, hogy ismét kérdésessé válna a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne társaságokkal szemben a C(2005) 4634 határozattal kiszabott bírság mértéke. Ezenkívül amiatt is kifogásolják a megtámadott ítéletet, hogy az nem indokolta kellőképpen az 5000 euró összegű nem vagyoni kártérítés megítélését.

18. Az Európai Unió szerint ezzel szemben a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne fellebbezési jogalapja vagy megalapozatlan (az első, a második, a harmadik és a hetedik jogalap egy része) vagy hatástalan (a negyedik, az ötödik, a hatodik és a hetedik jogalap egy része).

19. Jelen indítványban először a vagyoni kárra vonatkozó fellebbezési jogalapokat vizsgálom meg, majd pedig a nem vagyoni kárra vonatkozókat.

B. Vagyoni kár

20. Az Európai Unió által a C-138/17. P. sz. ügyben előterjesztett három fellebbezési jogalap, valamint a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által a C-146/17. P. sz. ügyben előterjesztett első, második és harmadik fellebbezési jogalap egyaránt a Törvényszéknek a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne társaságokat ért vagyoni kárra vonatkozó megállapításaira vonatkozik. Egyebek mellett mindkét fél azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne azon bankgarancia költségeiből eredő károkkal kapcsolatos igényeit vizsgálta, amelyet a Bizottságnak adtak annak érdekében, hogy a C(2005) 4634 határozat által előírt bírság azonnali megfizetését elkerülje.

21. Úgy vélem, az a helyes, ha az e kérdésekre vonatkozó jogi elemzésemet a Gascogne által fizetett bankgarancia-költségekre vonatkozó kérelmek vizsgálatával kezdem. Ennek érdekében először is megvizsgálom az Európai Unió által előterjesztett *első* fellebbezési jogalapot. Ezt követően, csupán a teljesség kedvéért, foglalkozom az Európai Unió *második* fellebbezési jogalapjával. Ezt követően nem lesz szükség a bankgarancia-költségekre vonatkozó, az Európai Unió, valamint a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által előterjesztett többi fellebbezési jogalap vizsgálatára.

1. Okozati összefüggés fennállása

22. A C-138/17. P. sz. ügyre vonatkozó első fellebbezési jogalapjában a Bizottság által támogatott Európai Unió az „okozati összefüggés” fogalmának a Törvényszék általi értelmezését és alkalmazását kifogásolja. Az Európai Unió lényegében azt állítja, hogy nincs közvetlen okozati összefüggés a Törvényszék azon kötelezettségének megszegése, hogy a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben észszerű időn belül ítéletet hozzon, valamint a Gascogne-nak a bankgarancia-költségek megfizetéséből eredő kára között. Az Európai Unió egyebek mellett azt hangsúlyozza, hogy az említett kárt a Gascogne azon döntése okozta, hogy az eljárás során fenntartotta a bankgaranciát, ahelyett, hogy a Bizottság által kiszabott bírságot megfizette volna.

23. Erre vonatkozóan a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne védelmébe veszi a megtámadott ítéletet: egyebek mellett úgy vélik, hogy a Törvényszék helyesen határozta el a jelen ügyet az uniós bíróságok által korábban vizsgált ügyektől. A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne továbbá azt állítja, hogy az Európai Unió érvei „rosszhiszemű pervitelt” valósítanak meg, és lényegében megkérdőjelezi a Bíróságnak a 2013. november 26-i Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítéletben (C-40/12 P), valamint a Groupe Gascogne kontra Bizottság ítéletben (C-58/12 P) tett megállapításait.

24. A következőkben először is röviden bemutatom a Törvényszék érvelését, majd kifejtem, hogy miért vélem úgy, hogy az Európai Unió első fellebbezési jogalapja megalapozott.

25. A megtámadott ítélet 79. és 80. pontjában a Törvényszék felelevenítette azt az ítélkezési gyakorlatot, amely alapján azon kárnak, amelynek megtérítését az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítására irányuló kereset keretében kéri, ténylegesnek és biztosnak kell lennie, amit a felperesnek kell bizonyítania. Szintén a felperesnek kell bizonyítékot szolgáltatnia a kifogásolt magatartás és a kár közötti – kellően közvetlen – okozati összefüggésre.

26. A megtámadott ítélet 111., valamint 114–116. pontjában a Törvényszék megjegyezte, hogy ha a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben folytatott eljárás nem sértette volna az észszerű időn belüli határozathozatal elvét, a Gascogne-nak e határidő-túllépés időszaka után nem kellett volna bankgarancia-költségeket fizetnie. Ez véleménye szerint azt jelentette, hogy okozati összefüggés állt fenn az észszerű időn belüli határozathozatal kötelezettségének megszegése és a Gascogne-t amiatt ért kár bekövetkezése között, hogy a határidő-túllépés ideje alatt bankgarancia-költségeket kellett fizetnie.

27. Korábbi ítélkezési gyakorlatra (a továbbiakban: Holcim ítélkezési gyakorlat)¹² hivatkozva a Törvényszék – a megtámadott ítélet 118. pontjában – elismerte, hogy valamely, a Törvényszék által a későbbiekben megsemmisített bizottsági határozatban szankcióval sújtott társaság részéről felmerült bankgarancia-költségekben álló állítólagos kár nem közvetlenül e határozat jogellenességéből ered, mivel e kár a társaság arra vonatkozó saját választásából származik, hogy bankgaranciát nyújt annak érdekében, hogy ne kelljen teljesítenie a bírság vitatott határozatban előírt határidőn belüli megfizetésére vonatkozó kötelezettséget. Így ez a költség általában nem tekinthető az intézmény magatartása *közvetlen* következményének.

28. Ugyanakkor a Törvényszék ezután – a megtámadott ítélet 119–121. pontjában – elhatárolta a jelen ügyet azoktól, amelyek a Holcim ítélkezési gyakorlathoz vezettek. A Törvényszék azon a véleményen volt, hogy amikor az Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben benyújtotta keresetét, és amikor a Gascogne bankgaranciát nyújtott, az észszerű időn belüli határozathozatal kötelezettségének megszegését nem lehetett előre látni, és a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne jogszerűen elvárhatta, hogy keresetét észszerű időn belül bírálják el. A Törvényszék azt is megjegyezte, hogy az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben való elmulasztására azt követően került sor, hogy a felperes eredetileg úgy döntött, hogy bankgaranciát nyújt. Mindezek miatt megállapította, hogy az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben való elmulasztása és a bankgarancia-költségeknek az e határidő-túllépés által jellemzett időszakban való fizetése közötti összefüggést tehát nem szakíthatta meg a Gascogne azon eredeti döntése, hogy nem fizeti meg azonnal a kiszabott bírságot, hanem bankgaranciát nyújt. Így az ítélet 122. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy az okozati összefüggés az EUMSZ 340. cikk szempontjából kellően közvetlen volt.

29. A Törvényszék megközelítése véleményem szerint téves. A Törvényszék lényegében elfogadja a Holcim ítélkezési gyakorlatot, azonban ezután elhatárolja a jelen ügyet azoktól, amelyek az említett ítélkezési gyakorlat tárgyát képezték. A Törvényszékhez hasonlóan én is úgy vélem, hogy a Holcim ítélkezési gyakorlat megfelelő, azonban a Törvényszéktől eltérően nem gondolom, hogy a jelen ügy lényegesen eltérne a Holcim ítélet alapjául szolgáló ügyektől: véleményem szerint a Törvényszék által az elhatárolás alapjául felsorolt két ok egyike sem meggyőző, sem együtt, sem külön-külön.

30. Mielőtt részletesen kifejteném, miért gondolom így, szeretném hangsúlyozni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat alapján az EUMSZ 340. cikket nem lehet úgy értelmezni, hogy fennáll az Európai Unió kötelezettsége arra, hogy orvosolja szervei magatartásának bármilyen, akár távoli káros következményét.¹³ Ennek megfelelően az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítására irányuló keresetben nem elég, ha a kifogásolt magatartás az állítólagos kár egyik oka, mivel a kifogásolt magatartásnak kell a kár *meghatározó* okának lennie.¹⁴ Más szavakkal, csak akkor áll fenn kellő összefüggés, ha a kár a felelős intézmény jogellenes aktusának közvetlen következménye, és nem függ egyéb – akár negatív, akár pozitív – okok közrehatásától.¹⁵

¹² Lásd: 2005. április 21-i Holcim (Deutschland) kontra Bizottság ítélet, T-28/03, EU:T:2005:139, 123. pont; 2007. december 12-i Atlantic Container Line és társai kontra Bizottság ítélet, T-113/04, nem tették közzé, EU:T:2007:377, 38. pont. Hangsúlyozom, hogy mindezt a Bíróságnak nem volt alkalma magáévá tenni ezt az ítélkezési gyakorlatot.

¹³ E tekintetben lásd: 1979. október 4-i Dumortier és társai kontra Tanács ítélet, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 és 45/79, EU:C:1979:223, 21. pont. A közelmúltból lásd: 2011. március 31-i Mauerhofer kontra Bizottság végzés, C-433/10 P, nem tették közzé, EU:C:2011:204, 127. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

¹⁴ Lásd: 2011. március 31-i Mauerhofer kontra Bizottság végzés, C-433/10 P, nem tették közzé, EU:C:2011:204, 127. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

¹⁵ E tekintetben lásd: Trabucchi főtanácsnok Compagnie continentale France kontra Tanács ügyre vonatkozó indítványa, 169/73, EU:C:1974:32, 4. pont.

a) A jogellenes magatartás előreláthatósága

31. Az első ok, amely alapján a Törvényszék elhatárolta a jelen ügyet a Holcim ítélkezési gyakorlat alapjául szolgáló ügyektől, az volt, hogy amikor a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben benyújtotta keresetét, és amikor a Gascogne bankgaranciát nyújtott, az észszerű időn belüli határozathozatal kötelezettségének a Törvényszék részéről történő megszegését *nem lehetett előre látni*.

32. Ez az állítás azonban először is pontatlan. Sajnálatos módon számos olyan ügy, amelyről röviddel a T-72/06. és a T-79/06. sz. ügy alapjául szolgáló kereset benyújtása előtt döntött a Törvényszék, jelentősen elhúzódott.¹⁶ Ez különösen igaz az uniós versenyjogi szabályok alkalmazásáról, és különösen a kartellekről szóló ügyekben,¹⁷ amelyek közismerten összetett és időigényes ügyek, és egyidejűleg több ügy párhuzamos vagy összehangolt kezelését igényelhetik.

33. Igaz, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne, mint bármely más felperes, elvárhatta, hogy ügyében észszerű időn belül döntsenek. Ugyanakkor a Törvényszéknek a tényállás idején jellemző gyakorlata és igazságszolgáltatási ügysterhe fényében meglehetősen bizonytalan és nehéz feladat volt kiszámítani az eljárások hozzávetőleges időtartamát, hogy a bankgarancia lehetséges teljes költségét meg lehessen becsülni.

34. Másodsorban, ami még fontosabb, függetlenül attól, hogy a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben jelentkező túlzott késedelem előre látható volt-e, a Törvényszék tévesen alkalmazta az „előreláthatóság” fogalmát annak megállapításához, hogy fennállt a kellő okozati összefüggés ahhoz, hogy az Európai Unió felelőssége felmerüljön.

35. A jelen ügyben a fő kérdés nem az, hogy az állítólagos kár elszenvedője előre láthatta-e az állítólagos kárt előidéző jogellenes eseményt. A jelen ügyben az Európai Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása szempontjából elsősorban az a döntő kérdés, hogy az állítólagos kár az intézmény jogellenes magatartásának *közvetlen* következménye-e.

36. Ez olyan kérdés, amelyet a Törvényszék nem vizsgált részletesen. Számomra úgy tűnik, hogy az említett vizsgálat összefüggésében az, hogy a túlzott késedelem esetleg nem volt előre látható, csak két esetben lett volna releváns. Azonban jelen ügyben ezen esetek egyike sem áll fenn.

37. Ez az elem egyfelől akkor lehetett volna releváns, ha a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne később nem tudta volna módosítani a fizetés elhalasztására és a bankgarancia nyújtására vonatkozó eredeti döntését. Azonban, amint az az alábbi 48–52. pontból kitűnik, nem erről van szó: a bírósági eljárás során a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne bármikor megfizethette volna a bírságot és visszavonhatta volna a bankgaranciát. Így, még ha elsőre előre nem látható is, a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne a magatartásán az említett új esemény fényében módosíthatott volna.

38. Másfelől az, hogy a túlzott késedelem esetleg nem volt előre látható, akkor is releváns lehetett volna, ha az Európai Unió a Törvényszék előtt azt állította volna, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne nem tanúsított elvárható gondosságot azon kár elkerülése vagy enyhítése érdekében, amely amiatt merülhetett fel, hogy úgy döntött, elhalasztja a bírság megfizetését a bírósági eljárás végéig.

16 Lásd például: 2004. január 13-i Thermenhotel Stoiser Franz és társai kontra Bizottság ítélet, T-158/99, EU:T:2004:2; 2005. május 11-i Saxonia Edelmetalle kontra Bizottság ítélet, T-111/01 és T-133/01, EU:T:2005:166; 2005. október 19-i Freistaat Thüringen kontra Bizottság ítélet, T-318/00, EU:T:2005:363; 2005. december 14-i Laboratoire du Bain kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-151/00, nem tették közzé, EU:T:2005:450.

17 Lásd többek között: 2003. december 11-i Marlines kontra Bizottság ítélet, T-56/99, EU:T:2003:333; 2004. július 8-i Mannesmannröhren-Werke kontra Bizottság ítélet, T-44/00, EU:T:2004:218; 2005. december 14-i Honeywell kontra Bizottság ítélet, T-209/01, EU:T:2005:455; 2006. március 15-i BASF kontra Bizottság ítélet, T-15/02, EU:T:2006:74.

39. E tekintetben szem előtt kell tartani, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat alapján a szerződésen kívüli felelősség megállapítására irányuló keresetben meg kell vizsgálni, hogy a sérelmet szenvedett személy, mint tájékozott jogalany a kárviselés terhének kockázata mellett észszerű gondosságot tanúsított-e a kár elkerülése vagy enyhítése érdekében. Az okozati összefüggést megszakíthatja a sérelmet szenvedett személy gondatlan magatartása, amennyiben e magatartás a kár meghatározó okának minősül.¹⁸

40. Azonban a Törvényszék nem ezért hivatkozott erre az elemre a megtámadott ítéletben. A Törvényszék nem azért használta az előreláthatóság kritériumát, hogy megvizsgálja, vajon a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne gondatlansága megszakította-e az állítólagos kár és az uniós intézmény kifogásolt magatartása közötti okozati összefüggést; ehelyett ezt a fogalmat arra használta, hogy első lépésként megállapítsa, hogy fennállt-e ilyen összefüggés.

41. Ugyanakkor az, hogy az állítólagos kár alapjául szolgáló esemény esetleg nem volt előre látható, nem mond semmit arról, hogy az állítólagos kár *döntő tényező* volt-e. Még ha feltételezzük is, hogy a túlzott késedelem nem volt előre látható, ez a tény sem nem szükséges, sem nem elégséges ahhoz, hogy az Európai Unió felelősségét megalapozza.

42. A fentiek fényében azon a véleményen vagyok, hogy a megtámadott ítéletben az EUMSZ 340. cikk alkalmazásában a Törvényszék tévesen értelmezte és alkalmazta az „előreláthatóság” fogalmát ahhoz, hogy megállapítsa az állítólagos kár és a kifogásolt magatartás közötti okozati összefüggés fennállását.

b) A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne választási lehetőségének hiánya

43. A jelen ügynek a Holcim ítélkezési gyakorlat alapjául szolgáló ügyektől való elhatárolására a Törvényszék második indoka az volt, hogy az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben való elmulasztására azt *követően* került sor, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne úgy döntött, hogy bankgaranciát nyújt.

44. Véleményem szerint ennek az elemnek sincs jelentősége.

45. Először is szem előtt kell tartanunk, hogy a Bizottság valamely határozata, mint például a C(2005) 4634 határozat, jogilag kötelező erejű, és érvényességét vélelmezni kell mindaddig, amíg az uniós bíróságok meg nem semmisítik. Amennyiben valamely vállalkozás, amelyre a Bizottság szankcióként bírságot vetett ki, a bizottsági határozatot jogellenesnek találná és az azonnali megfelelés jöveteletlen kárt okozna, az említett vállalkozás ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújthat be az uniós bíróságokhoz az EUMSZ 278. és EUMSZ 279. cikk alapján, megtámadva a határozat érvényességét.

46. Amennyiben ilyen kérelem benyújtására nem kerül sor, vagy ha a kérelmet az uniós bíróságok elutasítják, a bírságot főszabály szerint a határozatban előírt határidőn belül meg kell fizetni. Mindemellett az uniós költségvetési szabályok¹⁹ lehetővé teszik, hogy a Bizottság elfogadja a bírság halasztott megfizetését, amennyiben az adós vállalja, hogy késedelmi kamatot fizet, és olyan pénzügyi biztosítékot nyújt, amely fedezi a tartozás hátralékos összegét mind a tőke, mind pedig a kamatok vonatkozásában.

¹⁸ Lásd például: 2010. március 18-i Trubowest Handel és Makarov kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 61. pont. Amint azt a Bíróság következetesen kimondta, ez az elv a tagállamok jogrendszerében közös általános elv; e tekintetben lásd: 1996. március 5-i Brasserie du pêcheur és Factortame ítélet, C-46/93 és C-48/93, EU:C:1996:79, 85. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

¹⁹ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL 2002 L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145. o.; helyesbítés HL 2005. L 345., 35. o.) 85. cikke. Az említett rendeletet, amely a tényállás idején alkalmazandó volt, mostanra felváltotta az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2012. L 362., 1. o.).

47. Vagyis azon vállalkozások, amelyek a bíróságot az uniós bíróságok előtt meg kívánják támadni, választhatnak aközött, hogy a bíróságot azonnal megfizetik (főszabály) vagy bankgarancia nyújtásának lehetőségét kérik (kivétel). A vállalkozás választásának az Unió számára *pénzügyi szempontból semlegesnek* kell lennie: a fizetéshalasztás nem eredményezhet veszteséget az uniós költségvetés számára. A számvitelért felelős tisztviselő, aki az engedélyezésre jogosult tisztviselővel együttműködésben döntést hoz a vállalkozás fizetéshalasztási kérelméről, nem jogosult megváltoztatni a bíróság értékét, amelyet a Bizottság intézményként (vagyis a biztosok testületeként) meghatározott. Ugyanakkor valamely vállalkozás azon döntése, hogy azonnal fizesse meg a bíróságot annak ellenére, hogy meg kívánja támadni a bizottsági határozatot az uniós bíróságok előtt, nem eredményezheti az Európai Unió jogalap nélküli gazdagodását. Ez az oka annak, hogy egyfelől, ha az uniós bíróságok helybenhagyják a bizottsági határozatot, a halasztott fizetésű bíróságot kamatokkal együtt kell megfizetni. Másfelől a megtámadott bizottsági határozat megsemmisítése az Unió részéről kötelezettséget teremt a kifizetett és az alkalmazandó kamattal növelt összegek visszafizetésére.²⁰

48. A bíróság halasztott fizetéséről szóló határozat végső soron lehetővé teszi, hogy a vállalkozás a megfelelő összegeket továbbra is használja, amíg a bírósági eljárás folyamatban van. Ugyanakkor (a bankgarancia benyújtásával összefüggésben) némi pluszköltséggel is jár, amely viselését a vállalkozásnak el kell fogadnia, akkor is, ha végül megsemmisítik a megtámadott határozatot. Ezért a Bizottság által megbírságolt vállalatok mindegyikének fel kell mérnie, hogy pénzügyi szempontból a bíróság határidőn belüli megfizetése áll-e érdekében, vagy az, hogy fizetéshalasztást kér és bankgaranciát nyújt.

49. Fontos, hogy ellentétben azzal, amire a Törvényszék utalt, ez nem egy olyan választás, amelyre csak egyszer kerülhet sor. Bármely vállalkozás, amely úgy döntött, hogy garanciát nyújt, bármikor módosíthat az eredeti döntésén és kifizetheti a bíróságot.²¹ Így elkerüli, hogy a tőkére vonatkozóan további kamatok merüljenek fel, és visszavonhatja a korábban nyújtott bankgaranciát.

50. Uniós jogi szempontból semmi akadály, hogy valamely vállalkozás megszüntesse a bankgaranciát és kifizesse a bíróságot, ha a szóban forgó vállalkozás szerint ez kedvezőbb. Ezért feltételezhetjük, hogy ha valamely vállalkozás az eljárás során egyszer sem vizsgálja felül az eredeti döntését, ennek oka, hogy a vállalkozás úgy véli, a bankgarancia folyamatos fennállása szolgálja még mindig a legjobban érdekeit. Tulajdonképpen az, hogy az eredeti határozat a későbbiekben is kedvező lesz-e, számos olyan tényezőtől függ, amely – amint arra a Bizottság rámutat – idővel jelentősen módosulhat (a pénzkölcsön költsége, a garanciára alkalmazott banki díjak, az esedékes összeg által hozott megtérülés, ha más üzletbe fektetik be és így tovább). Gazdasági szempontból tehát észszerűen feltételezhető, hogy valamely vállalkozás rendszeresen felülvizsgálja az eredeti döntését.

51. Ezért, ahogy azt az Európai Unió helyesen állította, a vállalkozás nemcsak az eljárás elején hozta meg azt a döntést, hogy bankgaranciát nyújt a Bizottság által kiszabott bíróság megfizetése helyett: ezt a döntést a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne a T-72/06. és T-79/06. sz. ügy bírósági eljárásának teljes időtartama alatt szabadon és tudatosan *fenntartotta* (vagy *megegyeztetette*), akkor is, amikor az említett eljárások jelentősen elhúzódtak.

52. A fentieket bizonyos mértékben a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne is megerősíti. Védekezési nyilatkozatukban elismerik, hogy tisztában voltak azzal, hogy az eljárás alatt bármikor megfizethették volna a bíróságot és visszavonhatták a bankgaranciát.

20 E hatással kapcsolatban lásd: 2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítélet, C-336/13 P, EU:C:2015:83. Az EUMSZ 101. cikk alapján elfogadott, majd később az uniós bíróság által megsemmisített határozat teljesítéséért bíróságot fizető társaság részére a Bizottság által visszafizetendő kamat jellegére és összegére nézve lásd: T-201/17, Printeos kontra Bizottság, folyamatban.

21 Lásd például: 2016. május 12-i Trioplast Industrier kontra Bizottság ítélet, T-669/14, nem tették közzé, EU:T:2016:285, 103. pont.

53. Összefoglalva, a Törvényszék második indoka, amelyre hivatkozva elhatárolja a jelen ügyet a Holcim ítélkezési gyakorlat alapjául szolgáló ügyektől, egy téves alapállításon alapul: azon, hogy a jelen ügyben egyedül annak a döntésnek van jelentősége, amelyet a Gascogne Sack Deutschland eredetileg meghozott az eljárás kezdete előtt a halasztott fizetésről és a bankgarancia nyújtásáról.

54. Az állítás téves jellegét közvetett módon a megtámadott ítélet is megerősíti.

c) Ellentmondás a megtámadott ítéletben

55. A megtámadott ítélet 130. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy nincs kellően közvetlen okozati összefüggés a T-72/06. és a T-79/06. sz. ügyben hozott ítélet meghozatalát *követően* viselt bankgarancia-költségekkel kapcsolatban. A Törvényszék úgy vélte, hogy az ilyen költségek megfizetése a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne az említett ítélet meghozatalát követő azon személyes és önálló döntéséből ered, hogy nem fizeti meg a bírságot, illetve nem kéri a C(2005) 4634 határozat felfüggesztését, hanem a fent hivatkozott ítélet ellen fellebbezést nyújt be. Ha ez így van, akkor nem teljesen világos számomra, hogy a Törvényszék miért gondolta úgy, hogy a bankgarancia fenntartására vonatkozó határozat döntő jelentőségű az Európai Unió felelősségének kizárása szempontjából az ítélethirdetés *után*, azonban *előtte* nem.

56. Amint azt az Európai Unió állította, nem tűnik úgy, hogy az említett időszakok között jelentős különbség lenne az EUMSZ 340. cikk alapján. Emellett az elsőfokú eljárás alatt a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne tudatosan úgy döntött, hogy nem kéri a megtámadott határozat felfüggesztését, és az eljárás végéig fenntartja a bankgaranciát. A megtámadott ítélet 130. pontja tehát megerősíti, hogy lényegtelenek azok az elemek, amelyek alapján a Törvényszék az fenti ítélet 119–121. pontjában elhatárolta a jelen ügyet azoktól, amelyek a Holcim ítélkezési gyakorlathoz vezettek.

d) Közbenső következtetés

57. Összefoglalva, nem vitatható, hogy az, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne társaságnak viselnie kellett a Bizottságnak nyújtott bankgaranciával kapcsolatos költségeket a határidő-túllépés idején, egyebek mellett annak *következménye*, hogy a Törvényszék nem tudta észszerű időben meghozni határozatát.

58. Ugyanakkor nem ez volt az állítólagos kár *meghatározó* oka. A döntő tényező a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne azon döntése volt, hogy továbbra is igénybe kívánja venni az esedékes bírságfizetési kötelezettség alóli kivétel lehetőségét, miközben teljes mértékben tudatában volt a döntésével járó költségekkel és kockázatokkal. Ennek megfelelően a Holcim ítélkezési gyakorlatból eredő elvek a jelen eljárásban alkalmazandók.

59. Mindezek alapján azon a véleményen vagyok, hogy a Törvényszék az EUMSZ 340. cikk alkalmazásában tévesen értelmezte és alkalmazta az okozati összefüggés fogalmát. Véleményem szerint nincs kellő okozati összefüggés a Törvényszék azon kötelezettségének megszegése, hogy a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben észszerű időn belül ítéletet hozzon, valamint a határidő-túllépés ideje alatt a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne részéről a bankgarancia-költségek megfizetéséből eredő állítólagos kára között.

60. Ez a következtetés semmiképpen nem kérdőjelezi meg a Bíróságnak a 2013. november 26-i Gascogne Sack Deutschland kontra Bizottság ítéletben (C-40/12 P), és a Groupe Gascogne kontra Bizottság ítéletben (C-58/12 P) tett megállapításait. Szemben azzal, amit a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne állít, az említett ítéletekben a Bíróság csak arról döntött, hogy a Törvényszék valóban megsértette a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben az észszerű időn belüli határozathozatal kötelezettségét. Azonban nem hozott ítéletet az említett jogsértésből eredő kár fennállásáról. A Bíróság valójában

rámutatott, hogy „a Törvényszék feladata, hogy az erre vonatkozóan nyújtott bizonyítékok vizsgálata révén értékelje mind a hivatkozott kár mértékét, mind pedig a kár és a vitás bírósági eljárás túlzott időtartama közötti okozati összefüggést”.²²

61. Végezetül, azzal, hogy az Európai Unió a Törvényszék olyan vagyoni károk fennállására vonatkozó megállapításaival szemben, amelyek után kárpótlást kell nyújtani, fellebbezést nyújt be a Bírósághoz, nem követ el „rosszhiszemű pervitelt”, amint azt a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne állítja. A Kendrion ügyre vonatkozó indítványom 19–36. pontjában részletesen kifejtettem, hogy az, hogy az Európai Uniót ezekben az eljárásokban az Európai Unió Bírósága képviseli, nem teremt összeférhetetlenséget. A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által előterjesztett érvek nem veszik figyelembe az Európai Unió Bírósága mint intézmény, valamint az ezen intézmény részét képező igazságszolgáltatási szervek (jelenleg a Bíróság és a Törvényszék) közötti különbségtételt.²³ A Bíróság mint a fellebbezést elbíró igazságszolgáltatási szerv, teljesíti az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke szerinti objektív és szubjektív pártatlanság kritériumát.

62. Ennek fényében a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni azon részében, amelyben kötelezte az Európai Uniót, hogy az észszerű időn belüli határozathozatalnak a 2011. november 16-i Groupe Gascogne kontra Bizottság ítélet (T-72/06, nem tették közzé, EU:T:2011:671) és a 2011. november 16-i Sachsa Verpackung kontra Bizottság ítélet (T-79/06, nem tették közzé, EU:T:2011:674) alapjául szolgáló ügyekben való elmulasztása miatt a Gascogne-t ért vagyoni kár címén 47 064,33 euró kártérítést fizessen.

63. Ez azt jelenti, hogy ha a Bíróság ebben a pontban egyetért velem, akkor nem kell vizsgálni az Európai Unió által a C-138/17. P. sz. ügyben előterjesztett *második* és *harmadik* fellebbezési jogalapot, valamint a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által a C-146/17. P. sz. ügyben előterjesztett *első*, *második* és *harmadik* fellebbezési jogalapot. Mivel azonban a felvetett kérdések a jövőbeli ügyek szempontjából jelentősek, úgy vélem, a teljesség kedvéért érdemes foglalkozni az Európai Unió második fellebbezési jogalapjával.

2. A „kár” fogalma

64. A második fellebbezési jogalapjával a Bizottság által támogatott Európai Unió azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a „kár” fogalmának értelmezése során. Véleménye szerint az első fokú bíróságnak meg kellett volna vizsgálnia, hogy a határidő-túllépés időszaka alatt a Gascogne által fizetett bankgarancia-költségek jelentősebbek voltak-e, mint az az előny, amely a bírság összegével megegyező pénzüsszeg birtokában tartásával járt. A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne arra kéri a Bíróságot, hogy ezt a fellebbezési jogalapot mint elfogadhatatlant utasítsa el, mivel a jogorvoslati szakaszban új érvet hoz fel. Másodlagosan, úgy vélik, hogy az Európai Unió második fellebbezési jogalapja megalapozatlan, mivel nincs kapcsolat az esetlegesen élvezett előnyök és a határidő-túllépés ideje alatt őket ért károk között.

65. Számomra úgy tűnik, hogy ez a fellebbezési jogalap elfogadható és megalapozott.

66. Először is, a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által a jelen fellebbezési jogalap elfogadhatóságával szemben benyújtott kifogást nem tartom meggyőzőnek. Az állandó ítélkezési gyakorlat alapján a fellebbező olyan fellebbezést terjeszthet elő, amelyben a Bíróság előtt a megtámadott ítéletből következő olyan jogalapokra hivatkozik, amelyek az előbbi jogi megalapozottságának kifogásolását célozzák.²⁴

²² C-58/12 P, 88. pont; C-40/12 P, 94. pont.

²³ Lásd az EUSZ 13. cikk (1) bekezdését és 19. cikk (1) bekezdését.

²⁴ E tekintetben lásd: 2018. február 28-i Bizottság kontra Xinyi PV Products (Anhui) Holdings ítélet, C-301/16 P, EU:C:2018:132, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

67. Ez a fellebbezési jogalap a megtámadott ítélet 111–131. pontja ellen irányul, amelyben az Európai Unió szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a „kár” fogalmának az EUMSZ 268. és EUMSZ 340. cikk szempontjából történő értelmezése során. Egyebek mellett az Európai Unió úgy véli, hogy az ítélet ellentmondást tartalmaz, mivel amikor azt mérlegeli, hogy a bankgarancia-költségek megfizetésében megnyilvánuló állítólagos veszteség az EUM-Szerződés rendelkezései értelmében „kárnak” minősül-e, egy olyan jogi tesztet alkalmaz, amely eltér attól, amit a bíróság összege utáni kamat megfizetésében megnyilvánuló állítólagos veszteség vizsgálatakor alkalmaz.

68. Továbbá, úgy vélem, hogy az Európai Uniónak a megtámadott ítélettel szembeni bírálata ebben a kérdésben meggyőző. Tulajdonképpen azon a véleményen vagyok, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor konkrét magyarázat vagy további vizsgálat nélkül a megtámadott ítélet 111. és 114. pontjában a bankgaranciának a határidő-túllépés ideje alatti *költségeit* az EUMSZ 340. cikk szerint megtérítendő *kárral* egyenlőnek tekintette.

69. A két fogalmat külön kell kezelni.

70. Valamely uniós intézmény intézkedése vagy mulasztása különböző következménnyel lehet valamely olyan vállalkozás pénzügyi helyzetére, mint a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne. A társaság részére felmerülhetnek miatta bizonyos költségek, azonban bizonyos hasznot is eredményezhet számára. Az EUMSZ 340. cikk értelmében vett „kár” csak akkor áll fenn, ha a költségek és a haszon nettó különbsége negatív.²⁵ Más szavakkal összaveszteségnek kell keletkeznie a kifogásolt magatartásból. Egyéb esetben az a paradox helyzet állna elő, hogy valamely vállalkozás, annak ellenére, hogy pénzügyileg előnyre tett szert valamely uniós intézmény magatartásából, további összegeket is követelhet az Uniótól.

71. Amint azt a fenti 48. és 50. pontban kifejtettük, valamely vállalkozás azon döntése, hogy halasztott fizetést vesz igénybe és bankgaranciát nyújt, egyfelől bizonyos költségekkel jár, másfelől azonban lehetővé teszi, hogy a vállalkozás egy időszakra olyan összeget használjon, amely bizonyos hasznot eredményez. Ezek a különböző hatások nem függetlenek egymástól, mint ahogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne azt tévesen állította, hanem egymástól elválaszthatatlanul összefüggnek: ugyanannak az éremnek a két oldaláról van szó.

72. Gazdasági szempontból valamely bíróság halasztott fizetésének választása lényegében egy finanszírozási formát jelent az érintett vállalkozás számára: a bírósági eljárás végéig a szóban forgó vállalkozás gyakorlatilag magától az Uniótól kölcsönveszi azt a pénzt, amellyel az Unió részére tartozik. Egyszerűen fogalmazva, a finanszírozás összköltsége a bankgarancia-költségek összege, és amennyiben a vállalkozás a bírósági eljárásban pervesztes lesz, a tőke után számítandó kamat. Ugyanakkor a megtámadott ítélet kizárólag a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által viselt költségekre helyezi a hangsúlyt, és nem szól azokról az esetleges hasznokról vagy megtakarításokról, amelyet a szóban forgó társaságok a halasztott fizetésnek köszönhetően elérnek.

73. Véleményem szerint a Törvényszék itt tévesen alkalmazta a jogot. Amint azt a fenti 50. pontban említettem, egy vállalkozás esetében abból kell kiindulni, hogy mindig úgy jár el, ahogy azt gazdasági és pénzügyi szempontból észszerűnek tekinti. Ezért észszerűen feltételezhető, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne a T-72/06. és T-79/06. sz. ügy bírósági eljárásának teljes ideje alatt kedvezőbbnek találta, hogy a fizetendő bíróság összegével megegyező összeget továbbra is kölcsönvegye az Uniótól, mintsem a saját likviditását használja vagy az összeget hitelintézetektől vegye kölcsön.

²⁵ E tekintetben lásd: 1992. május 19-i Mulder és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-104/89 és C-37/90, EU:C:1992:217, 26. és azt követő pontok.

74. Ha ez így van, nem zárható ki, hogy a T-72/06. és T-79/06. sz. ügy határozathozatalának túlzott késedelme nemcsak veszteséget okozott a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne számára, hanem pénzügyi előnyt is eredményezett nekik. Ugyanakkor erről a megtámadott ítélet alapján nem lehet megbizonyosodni, mivel a Törvényszék minden további vizsgálat nélkül úgy ítélte meg, hogy a bankgarancia-költségek a határidő-túllépés időszaka alatt megfeleltek az ugyanazon idő alatt a Gascogne-t ért kárnak.

75. Végezetül hozzátenném, hogy a megtámadott ítélet ezen a ponton is ellentmondásosnak tűnik. Tulajdonképpen az állítólagos kár egy másik formáját (a bírság összege után fizetendő kamatokat) illetően a Törvényszék megállapította, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne nem nyújtott be azt alátámasztó bizonyítékokat, hogy a határidő-túllépés időszaka után a Bizottságnak a későbbiekben megfizetett késedelmi kamatok összege meghaladta azt az előnyt, amit a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne számára az jelentett, hogy a rendelkezésére állt a késedelmi kamattal növelt bírság összegének megfelelő összeg.²⁶

76. Nehéz megérteni, hogy a Törvényszék miért nem egy hasonló normát alkalmazott az ugyanazon időszakra vonatkozó bankgarancia-költségek megfizetésében megnyilvánuló állítólagos kárra.

77. Összefoglalva, az Európai Unió által előterjesztett *második* fellebbezési jogalap is megalapozott. Ezért, amint a fenti 62. pontban említettük, a megtámadott ítélet rendelkező részének 1) pontját hatályon kívül kell helyezni. Következésképpen nem kell vizsgálni az Európai Unió által a C-138/17. P. sz. ügyben előterjesztett harmadik fellebbezési jogalapot, valamint a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által a C-146/17. P. sz. ügyben előterjesztett első, második és harmadik fellebbezési jogalapot.

C. Nem vagyoni kár

78. A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által a C-146/17. P. sz. ügyben hivatkozott *negyedik, ötödik, hatodik és hetedik* fellebbezési jogalap mindegyike a megtámadott ítélet 151–165. pontja ellen irányul, amelyben a Törvényszék a Gascogne Sack Deutschlandnak és a Gascogne-nak külön-külön 5000 euró kártérítést ítél meg a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztása miatt e társaságot ért nem vagyoni kár címén. A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne azt állítja, hogy a Törvényszék több alkalommal tévesen értelmezte a jogot, és azt kéri, hogy a Bíróság ítéljen meg számukra magasabb összeget, az első fokon benyújtott kérelmüknek megfelelően.

79. A nem vagyoni kárra vonatkozó négy fellebbezési jogalapot a következőkben együttesen vizsgálom. Az alább kifejtett okokból egyetértek az Európai Unióval abban, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által előterjesztett érvek vagy hatástalanok, vagy megalapozatlanok.

1. A „nem vagyoni kár” fogalma és a szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti kereset függetlensége

80. Először is, a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne amiatt bírálja a Törvényszéket, hogy a megtámadott ítélet 161–163. pontjában megállapította, hogy az őket ért nem vagyoni kár megtérítése címén általuk kért („legalább” 500 000 euró összegű) kártérítés nyújtása a mértékére tekintettel gyakorlatilag megkérdőjelezné a C(2005) 4634 határozatban velük szemben kiszabott bírság összegét, noha nem bizonyították, hogy az észszerű időn belüli határozathozatalnak a T-72/06. és a T-79/06. sz. ügyben való elmulasztása hatással volt e bírság összegére. Másodszor, a Gascogne Sack

²⁶ A megtámadott ítélet 108. pontja.

Deutschland és a Gascogne azt állítja, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 161–163. pontjában tett kijelentései megfosztják az EUMSZ 256. és EUMSZ 340. cikket a hatékonyságától. A Törvényszék lényegében megtagadja, hogy az őket ért összes kár után kártérítést ítéljen meg, ezzel sérti a hatékony jogorvoslathoz való jogukat.

81. Ezek az érvek véleményem szerint a megtámadott ítélet téves olvasatán alapulnak. Valójában vagy nem hatásosak, vagy megalapozatlanok.

82. Kiindulásképpen érdemes pontosan meghatározni, hogy véleményem szerint mi tekinthető az EUM-Szerződés alkalmazásában „nem vagyoni kárnak”. Szem előtt kell tartanunk, hogy az EUMSZ 340. cikk szerinti kártérítés a károsult eszközeinek a lehető legteljesebb, az uniós intézmény jogellenes magatartása előtti állapotába való helyreállítására irányul.²⁷ Ezért azon anyagi veszteség után, amely az említett magatartás közvetlen következménye, főszabályként az említett veszteséggel megegyező összegű kártérítés fizetendő.

83. Ugyanakkor erre a nem anyagi vagy nem vagyoni veszteségek esetén nincs lehetőség.²⁸ A legtöbb jogrendszerben a „nem vagyoni” kár fogalma az immateriális jellegű károkra utal, amelyekhez nem könnyű gazdasági értéket társítani, mivel szigorú értelemben véve nincs piaci értékük. Az ilyen károk jellemző példája fájdalommal és szenvedéssel, érzelmi gyötrődéssel, az élet vagy a kapcsolatok sérülésével jár. Lényegében a fizikai és/vagy lelki sérülés különböző formáit fedi le.

84. A fenti helyzetek egyikében sem lehet a korábbi állapotot helyreállítani. Így a bíróság által megítélt bármilyen kártérítés mindig és szükségszerűen a „második legjobb” megoldás lehet csak. Ez az oka annak, hogy egy bizonyos pénzösszeg megfizetése a körülményektől függően a legmegfelelőbb kártérítési forma, vagy éppen nem az.²⁹ Tulajdonképpen az uniós bíróságok egyes esetekben megállapították, hogy *jelképes* pénzbeli kártérítés³⁰ elegendő, vagy *természetbeni kártérítést* lehet megítélni.³¹ Más esetekben az uniós bíróságok nem írtak elő konkrét kártérítési formát, mivel úgy vélték, hogy a jogellenes aktus megsemmisítése³² vagy pusztán a jogellenes esemény ítéletben történő feljegyzése³³ elegendő kártérítés lehet az EUMSZ 340. cikk³⁴ alkalmazásában.

85. Ha egy adott ügyben valamely anyagi (és nem jelképes) kártérítést ítélnék a helyreállítás legmegfelelőbb formájának, nem könnyű feladat meghatározni a megítélendő összeget. Az ilyen ügyben hatáskörrel rendelkező bíróságnak meg kell becsülnie azt az összeget, amely megfelelően tükrözi a károsultat ért sérelmet, anélkül hogy indokolatlanul büntetné a jogellenes magatartás elkövetőjét. Nyilvánvaló vagy általánosan elfogadott gazdasági zsinórmérték hiányában a bíróság esetleg csak az olyan általános elvekben talál iránymutatást, mint például egyfelől a méltányosság, az igazságosság és arányosság, másfelől pedig az előreláthatóság, jogbiztonság, valamint az egyenlő bánásmód.

27 E tekintetben lásd: Capotorti főtanácsnok Ireks–Arkady kontra EGK ügyre vonatkozó indítványa, 238/78, nem tették közzé, EU:C:1979:203, 2983. o.

28 A két fogalmat gyakran egymás szinonimájaként használják.

29 Vö. 1990. február 7-i Culin kontra Bizottság ítélet, C-343/87, EU:C:1990:49, 26–29. pont.

30 1979. június 14-i V. kontra Bizottság ítélet, 18/78, EU:C:1979:154, 19. pont.

31 2006. május 10-i Galileo International Technology és társai kontra Bizottság ítélet, T-279/03, EU:T:2006:121, 63. pont.

32 Egyebek mellett lásd: 2007. július 11-i Sison kontra Tanács ítélet, T-47/03, nem tették közzé, EU:T:2007:207, 241. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

33 Egyebek mellett lásd: 1981. július 9-i Krecké kontra Bizottság ítélet, 59/80 és 129/80, nem tették közzé, EU:C:1981:170, 74. pont; 1987. július 9-i Hochbaum és Rawes kontra Bizottság ítélet, 44/85, 77/85, 294/85 és 295/85, EU:C:1987:348, 22. pont.

34 Érdemes ebben az összefüggésben megjegyezni, hogy néhány esetben a megállapító bírósági határozatokat és jelképes ítéleteket az EJEB is az Európai Emberi Jogi Egyezmény 41. cikke szerinti „igazságos elégtételnek” minősítette. Egyebek mellett lásd: EJEB, 1975. február 21., Golder kontra Egyesült Királyság ítélet (CE:ECHR:1975:0221JUD000445170, 50. §); 1976. november 23., Engel és társai kontra Hollandia ítélet (CE:ECHR:1976:1123JUD000510071, 10. és 11. §); 2002. október 17., Agga kontra Görögország ítélet (CE:ECHR:2002:1017JUD005077699, 65. és 66. §); 2004. november 30., Vaney kontra Franciaország ítélet (CE:ECHR:2004:1130JUD005394600, 55–57. §).

86. Vagyis elkerülhetetlen, hogy a bíróság jelentős mozgástérrel rendelkezzen, hogy megállapítsa a nem vagyoni kár fennállását, a megfelelő kártérítés módját és adott esetben kiszámítsa a megítélendő összeget.

87. Mindezek alapján a megtámadott ítélet 161–163. pontjának a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne szerinti értelmezése nem meggyőző. Ezeket a pontokat a megfelelő összefüggésben kell értelmezni.

88. A megtámadott ítélet 144–154. pontjában a Törvényszék elemezte a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne szerinti különböző nem vagyoni károkat, és némelyiket nem elfogadhatónak vagy legalábbis nem bizonyítottanak találta,³⁵ némelyiket pedig feltehetőleg orvosolja önmagában az, hogy a megtámadott ítéletben megállapítást nyert a Törvényszék T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben elkövetett jogsértés ténye.³⁶ Ezért a jogilag megkövetelt módon csupán egyetlen nem vagyoni kár nyert bizonyítást és igényelt nem jelképes pénzbeli kártérítést: az eljárás során elhúzódó azon bizonytalan helyzetből eredő kár, amely helyzetben a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne az eljárás elhúzódása miatt voltak.³⁷

89. Ennek fényében, és figyelembe véve, hogy nem volt más olyan bizonyíték, amely alátámaszthatta volna a „legalább” 500 000 euró összegű kártérítést – a megtámadott ítélet 160. pontjában –, a Törvényszék elutasította a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne kárbecslését. A következő 161–163. pont egyszerűen pontosítja – és amint azt az Európai Unió helyesen állítja, csupán a teljesség kedvéért –, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által kért kártérítést a velük szemben kiszabott bírság jelentős összege sem igazolja. Tulajdonképpen egy olyan ügyben, mint a jelenlegi, a szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti kereset nem helyettesítheti, és nem is válthatja ki a megsemmisítés iránti keresetet, amelyet a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne eredménytelenül indított korábban az uniós bíróságok előtt.

90. Más szavakkal, a Törvényszék egyszerűen szólva gyakorlatilag azt mondja az említett pontokban, hogy a Gascogne Sack Deutschlanddal és a Gascogne-nal szemben a C(2005) 4634 határozattal kiszabott bírság összege nem lehet a nem vagyoni kártérítés összegének megállapításához használt kritériumok vagy paraméterek egyike. Az állandó ítélkezési gyakorlat³⁸ szerint ennek oka az, hogy a kártérítésként megítélt összeg sem közvetett, sem közvetlen módon nem kérdőjelezheti meg a bírság mértékét. Ezért a Törvényszék azon a véleményen volt, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által kért kártérítés megítélése a jelentős összegére tekintettel a bírság mértékének csökkentését jelentené.

91. Végezetül meg kell jegyeznem, hogy pusztán az, hogy a Törvényszék megállapította, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által kért kártérítés mértéke nem igazolt, és így a szóban forgó társaságoknak alacsonyabb összeget ítélt meg, nem jelenti azt, hogy a Törvényszék nem nyújtott teljes kártérítést. Csupán azt jelenti, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne nem nyújtott elég bizonyítékot az általa követelt összes kár alátámasztására. Hasonlóképpen az, hogy a Törvényszék és a felperesek nem értenek egyet a megítélendő kártérítés mértékével, nem tekinthető úgy, mintha gyakorlatilag megfosztaná az EUMSZ 256. és EUMSZ 340. cikk szerinti kérelmet hatékonyságától.

35 Lásd a megtámadott ítélet 148., 149. és 153. pontját.

36 Lásd a megtámadott ítélet 154. pontját.

37 A megtámadott ítélet 157. és 158. pontja.

38 Lásd a megtámadott ítélet 161. és 162. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

2. Az állítólagos ellentmondás és elégtelen indokolás a megtámadott ítéletben

92. Harmadszor, a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne azon a véleményen van, hogy a megtámadott ítélet indokolása ellentmondást tartalmaz: egyfelől a Törvényszék azt állítja, hogy a nem vagyoni kárért megítélendő kártérítés nem kérdőjelezheti meg a Bizottság által kiszabott bírság mértékét (161–163. pont), másfelől viszont azt állítja, hogy az orvosolandó nem vagyoni kár mértékét egyebek mellett az észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztásának terjedelmére, valamint arra tekintettel kell kiszámítani, hogy az EUMSZ 256. és EUMSZ 340. cikk alapján benyújtott kérelem hatékonyságát biztosítani kell (165. pont). Negyedszer, a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne azt állítja, hogy a Törvényszék nem fejtette ki kellőképpen, hogy milyen kritériumok alapján állapította meg a külön-külön 5000 euró összegű nem vagyoni kár címén járó kártérítés összegét.

93. Először is, megítélésem szerint a megtámadott ítéletben erre vonatkozó indokolás nem ellentmondásos.

94. Amint a fenti 89–90. pontban kifejtettük, a megtámadott ítélet 161–163. pontjában a Törvényszék megindokolta, hogy a C(2005) 4634 határozat által a Gascogne Sack Deutschlanddal és a Gascogne-nal szemben kiszabott bírság mértéke miért nem vehető fel a nem vagyoni kár utáni kártérítés mértékének meghatározásakor figyelembe vehető kritériumok közé. Ezzel szemben a megtámadott ítélet 165. pontjában a Törvényszék felsorolta azokat a kritériumokat, amelyeket figyelembe vett ehhez. Ez utóbbi kritériumok az előbbiekhöz képest nemcsak mások voltak, hanem, hozzáteszem, meglehetősen észszerűek is.

95. Különösen, számomra úgy tűnik, hogy a megítélendő kártérítés megbecsülésekor figyelembe kell venni a Törvényszék által a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben elkövetett, észszerű időn belüli határozathozatal elmulasztásának terjedelmét: minél hosszabb idővel haladták meg az eljárás észszerű időtartamát, minél hosszabb az a bizonytalan időszak, amely a meghozandó döntések tervezését és e társaságok vezetését érintette, annál magasabb kártérítés jár, és fordítva.

96. Végezetül, tekintettel arra, hogy a Törvényszék a figyelembe veendő kritériumok között utalt arra, hogy biztosítani kell, hogy az EUMSZ 256. és EUMSZ 340. cikk alapján benyújtott kérelem hatékony legyen, a következőket jegyezném meg. Amint azt a fenti 84. pontban említettük, tekintettel a nem vagyoni kár sajátos jellegére, nem lehet eleve kizárni, hogy egy jelképes kártérítés elég lehet a károsultat ért kár jóvátételéhez. Ugyanakkor a jelen ügynél a Törvényszék a megtámadott ítélet 155–158. pontjában kifejtette, miért jutott arra a nézetre, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne szerinti bizonyos károk esetén a jelképes kártérítés nem elegendő.

97. A fenti megállapodással összhangban van az a megállapítás, hogy a fizetendő kártérítés mértékének becslésekor a Törvényszék megbizonyosodott arról, hogy a megítélt összeg, mivel csupán jelképes, nem fosztja meg a kérelmet hatékonyságától.

98. Emellett én azon a véleményen vagyok, hogy a megtámadott ítélet megfelelő indokolást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a Törvényszék miért döntött úgy, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne részére külön-külön 5000 eurót ítél meg az őket ért nem vagyoni kárért.

99. Szem előtt kell tartanunk, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha a Törvényszék megállapította valamely kár fennállását, akkor a kérelem korlátain belül kizárólag ő rendelkezik hatáskörrel a kártérítés módjának és mértékének megállapítására. Mindazonáltal ahhoz, hogy a Bíróság bírósági felülvizsgálatot gyakorolhasson a Törvényszék ítéletei felett, azokat megfelelően kell indokolni, és azoknak – valamely kár értékelését illetően – meg kell jelölniük az elfogadott összeg meghatározása céljából figyelembe vett kritériumokat.³⁹

³⁹ Lásd: 2017. május 30-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 50. és 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

100. Mindezek alapján megjegyzem, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék először is szükséztlenül, de egyértelműen bemutatta azokat az indokait, amely alapján arra a következtetésre jutott, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne által említett nem vagyoni kár egyes fajtái kellőképpen bizonyítva lettek, míg mások nem. Másodszor, a Törvényszék kifejtette, hogy az anyagi kártérítést miért tartotta szükségesnek az egyik kárra tekintettel, harmadszor pedig utalt azokra a kritériumokra, amelyeket figyelembe vett a kártérítés összegének megállapításakor.

101. Véleményem szerint ez megfelelő magyarázatnak minősül egy olyan kártérítés esetében, amelyet szükségszerűen méltányossági alapon határoznak meg. Ennek fényében azon a véleményen vagyok, hogy a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne érvei a Bíróság előtt nem kérdőjelezhetik meg a Törvényszék által megítélt kár mértékének meghatározását.⁴⁰

V. Az értékelés következményei

102. Amennyiben a Bíróság egyetért az értékeléssel, az Európai Unió fellebbezésének helyt kell adni és a megtámadott ítélet rendelkező részének 1) pontját ennek megfelelően hatályon kívül kell helyezni.

103. Mivel a Bíróság rendelkezésére álló tények és az előtte kölcsönösen kifejtett álláspontok ismeretében lehetségesnek tartom, hogy a Bíróság végleges ítéletet hozzon ebben a kérdésben, azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne kártérítési kérelmét a T-72/06. és T-79/06. sz. ügyben történő észszerű időn belüli határozathozatalon túli időszakra vonatkozó bankgarancia-költségek fizetése miatt fellépő vagyoni kár vonatkozásában.

104. A Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne fellebbezését teljes egészében el kell utasítani.

VI. A költségek

105. Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

106. Ha a Bíróság egyetért a fellebbezésekkel kapcsolatos értékeléssel, akkor az eljárási szabályzat 137., 138. és 184. cikkével összhangban a Gascogne Sack Deutschlandot és a Gascogne-t kötelezi a jelen eljárás költségeinek megfizetésére. Véleményem szerint az elsőfokú eljárás költségeit a Törvényszék által meghatározottak szerint kell viselni. Az Európai Bizottság maga viseli mindkét fokon felmerült saját költségeit.

VII. Végkövetkeztetés

107. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2017. január 10-i Gascogne Sack Deutschland és Gascogne kontra Európai Unió ítélete, (T-577/14) rendelkező részének 1) pontját;
- utasítsa el a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne kártérítési kérelmét a T-72/06. sz. Groupe Gascogne kontra Európai Bizottság és T-79/06. sz. Sachsa Verpackung kontra Bizottság ügyben történő észszerű időn belüli határozathozatalon túli időszakra vonatkozó bankgarancia-költségek fizetése miatt fellépő vagyoni kár vonatkozásában;

⁴⁰ Hasonlóképpen lásd: 2017. május 30-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 52. és 53. pont.

- utasítsa el a Gascogne Sack Deutschland és a Gascogne fellebbezését;
- kötelezze a Gascogne Sack Deutschlandot és a Gascogne-t, hogy viseljék a fellebbezési eljárásban felmerült saját, valamint az Európai Unió Bírósága által képviselt Európai Unió költségeit, valamint az elsőfokú eljárásban felmerült saját költségeit;
- kötelezze az Európai Unió Bírósága által képviselt Európai Uniót, hogy viselje az elsőfokú eljárásban felmerült saját költségeit;
- kötelezze az Európai Bizottságot, hogy viselje mind az elsőfokú, mind a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségeit.